

Modificació del Codi civil de Catalunya en matèria de suports:

Segons la Convenció de les Nacions Unides del 13 de desembre de 2006, tota persona amb discapacitat té capacitat jurídica i igualtat de condicions amb els altres aspectes de la vida. Això suposa que la pròpia persona serà l'encarregada de prendre les seves pròpies decisions d'acord amb la seva voluntat, desitjos i preferències. La proposta actual que s'ha fet s'adapta a aquests objectius de forma teòrica, tot i que caldrà veure com adaptar-la en cada cas concret i com poder portar-la a la pràctica.

Fent una ordenació definitiva de les normes relatives a les institucions de suport en una única norma, per una banda farà més àgil el poder interpretar-les i per tant poder aplicar-les en cada cas. Si, que com en tot procés de canvi, caldrà un període d'adaptació en el que les institucions i les persones relacionades puguin entendre les noves mesures de protecció i saber com executar-les correctament.

Es tracta d'un canvi radical, no només terminològic, que afecta al concepte de capacitat jurídica.

Això suposa canviar de forma de pensar, cal deixar enrere el model de substitució de voluntat i reformular el concepte de discapacitat. Aquest no implica en cap cas supressió de la capacitat d'obrar.

S'ha d'apostar per la creació de noves formes de recolzament en la presa de decisions de la persona que requereix el suport.

Fins ara la tendència era a incapacitar de forma total a les persones, sense mirar cada cas de forma concreta i amb els matisos que cadascun mereix. La figura de l'assistència pot ser un bon recurs i servir per oferir un suport sempre respectant i posant en primer lloc la voluntat de la persona i oferint una intervencionalitat mínima per la part que ofereix el suport.

A l'haver una resolució de nomenament, l'autoritat judicial determina l'àmbit personal o patrimonial de l'assistència i els interessos dels quals ha de tenir cura l'assistent.

En l'àmbit personal, l'assistent ha de vetllar pel benestar de la persona assistida, respectant-ne plenament la voluntat i les opcions personals. En particular, correspon a l'assistent rebre la informació i donar el consentiment a què fan referència, respectivament, els art. 212-1 i 212-2 (*són el dret a la informació sobre la salut i el consentiment informat*) si la persona assistida no pot decidir per ella mateixa sobre la realització d'actes i tractaments mèdics i no ha atorgat un document de voluntats anticipades.

En l'àmbit patrimonial, l'assistent ha d'intervenir, juntament amb la persona assistida, en els actes jurídics relacionats amb les funcions de l'assistència. A petició de la persona assistida, l'autoritat judicial també pot conferir a l'assistent funcions d'administració del patrimoni de la persona assistida, sens perjudici de les facultats d'aquesta de fer actes d'aquesta naturalesa per ella mateixa.

S'ha de tenir en compte que per poder adaptar-nos a la Convenció de Nova York, caldrà fer una revisió de totes les mesures de suport fetes fins el moment.

La reforma llei 8/2022 decreta un termini de tres anys per revisar totes les mesures de suport antigues. Tota mesura de suport que no estigui revistada en aquest termini ho farà el jutjat d'ofici.

És cert que es pot demanar una revisió de forma voluntària abans de que sigui efectiva la d'ofici, però aquesta té un cost al que moltes persones no poden fer front per el que ja se'ls impedeix accedir al procés de forma realment voluntària.

A més al no ser un procés contenciós no se li atorga justícia gratuïta, suposant un greuja important al no disposar de suport de professionals especialitzats en la matèria.

Caldrà tenir en compte, que durant aquest període hi haurà sentències que no s'adaptin a la convenció i impliquin un suport i control més extens, mentre que d'altres estaran ja adaptades al nou model, podent ocasionar confusions en determinats moments.

La figura de l'assistència pot suposar grans millores com a figura de suport, però si que caldria poder tenir el suport dels jutjats per tal de que en el moment de dictar les sentències fossin el més detallades possibles i evitar així ambigüitats que puguin donar lloc a confusions o malentesos de la seva execució per qualsevol de les parts implicades.

També cal coordinació amb les administracions per tal de poder treballar de forma conjunta i oferir projectes de desinstitucionalització que permetin respectar la voluntat de les persones vetllant per una bona qualitat de vida.

Tot aquest canvi del que estem parlant, s'ha fet d'es d'un plantejament en el que la voluntat de la persona que rep el suport, és el que compta en primer lloc. Cal tenir en compte que no totes les persones poden manifestar les seves voluntats i que en alguns casos, aquesta voluntat pot anar en contra del que la família o entorn considera adequat.

La nostra proposta és fer un **projecte de Conscienciació i difusió social**:

Cal formar a professionals del sector per tal de que puguin treballar segons la nova figura de suport.

Es poden oferir sessions formatives a familiars, centres i persones interessades que ho requereixin, ja que el model de suport deixa de ser proteccionista per passar a ser "acompanyant". Cal donar informació del procés de forma accessible per a tothom i podent resoldre en tot moment cada cas concret. S'ha d'oferir un bon assessorament per tal de no crear falses expectatives.

Per a les persones amb discapacitat i les seves famílies, aquest canvi pot suposar un moment de molts dubtes. Es podrien buscar espais de trobada en els que les persones que ho requerissin poguessin exposar els dubtes que els sorgeixen respecte el nou escenari.

També es podria ajudar a redactar un document de voluntats anticipades per casos en els que la patologia de la persona que rep el suport impliqui deteriorament o fluctuacions que puguin alterar de forma important els seus desitjos i la seva voluntat.